

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: V. T., narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou,
sídlem Masarykovo nám. 193/20, 405 02 Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2020, č. j. KUUK/043739/2020/Pan,
sp. zn. KUUK/043502/2020/3,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 10. 3. 2020, č. j. KUUK/043739/2020/Pan, sp. zn. KUUK/043502/2020/3, se **pro vadu řízení zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2020, č. j. KUUK/043739/2020/Pan, sp. zn. KUUK/043502/2020/3, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odbor dopravy, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(dále jen „městský úřad“) ze dne 2. 9. 2019, č. j. MURCE/33977/2019, sp. zn. 266/18624/2019/OD/PZ, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 ve spojení s § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč dle § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

2. Přestupku se žalobce z nedbalosti dopustil tím, že dne 8. 5. 2019 v 10:44 hodin v obci Vědomice na silnici č. II/240 v ulici Na Zavadilce u č. p. 86, v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h, jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda, registrační značky X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 22 km/h, neboť mu byla silničním radarovým rychloměrem RAMER 10C naměřena rychlost jízdy 75 km/h, po odečtení tolerance radaru ± 3 km/h tedy 72 km/h. Současně žalobce navrhoval, aby soud zrušil prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

3. Žalobce konstatoval, že mu žalovaný účelově v rozporu s § 15 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) na jeho žádost uvedenou v odvolání včas nesdělil jméno oprávněné úřední osoby, která bude rozhodovat o jeho odvolání, aby proti ní mohl případně podat námitku podjatosti, když žalovaný zaslal informaci o oprávněné úřední osobě datovou zprávou zmocněnci žalobce až po té, co bylo zmocněnci žalobce odesláno napadené rozhodnutí. Žalobci tak bylo znemožněno podat námitku podjatosti. Žalobce podotkl, že pokud by věděl, že za žalovaného bude jako oprávněná úřední osoba rozhodovat JUDr. Mgr. S. K., námitku podjatosti by vznesl, neboť má za to, že JUDr. Mgr. S. K. je podjatý ve vztahu k zástupci žalobce, který se v minulosti veřejně angažoval ve vyšetřování spolupráce JUDr. Mgr. S. K. s STB v souvislosti s jeho kandidaturou na veřejnou funkci na kandidátní listině KSČM. Žalobce podotkl, že žalovaný tedy postupoval účelově tak, aby žalobce zkrátil na jeho právu podat námitku podjatosti, k čemuž žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2017, č. j. 4 As 205/2017-21.
4. Dále žalobce namítal, že měření rychlosti vozidla bylo provedeno v rozporu s návodem k obsluze rychloměru, když poukázal na to, že úhel měření se od předepsaného úhlu k měření lišil o 8°. Žalobce pokračoval, že doložil jako důkaz žalovanému vyjádření Českého metrologického institutu, v němž bylo touto autoritou uvedeno, že žádný rychloměr není vybaven funkcí, která by za obsluhu rychloměru hlídala dodržení každého bodu návodu k obsluze rychloměru. Doplnil, že žalovaný tento důkaz opomněl, když se jím nikterak nezabýval a nehodnotil jej, čímž zatížil napadené rozhodnutí vadou opomenutého důkazu. Žalobce zdůraznil, že se z jeho strany nejednalo o obecné typizované námitky zpochybňující naměřenou rychlost vozidla, nýbrž se jednalo o konkrétní zpochybnění výstupu z rychloměru s ohledem na nesprávný úhel měření v důsledku nesprávného ustavení policejního vozidla, k čemuž žalobce doložil konkrétní výpočty a zároveň navrhl provést jako důkaz návod k obsluze rychloměru a výsledk zasahujících policistů, aby bylo zjištěno, zda bylo policejní vozidlo k měření rychlosti ustaveno v souladu s návodem k obsluze rychloměru. Žalovaný však žalobcem navrhované Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

důkazy opomenul a s jeho argumentací se nevypořádal. Na podporu své námitky žalobce poukázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 5. 2018, č. j. 78 A 32/2016-31.

5. Žalobce uvedl, že žalovaný hodnotil jako důkaz návod k obsluze rychloměru, aniž by tento důkaz během správního řízení provedl. Žalobce dodal, že žalovaný měl návod k obsluze rychloměru provést jako důkaz, jelikož jej žalovaný jako důkaz navrhoval a rovněž proto, že správní orgány konstatovaly, že měření rychlosti proběhlo v souladu s návodem k obsluze rychloměru, což nemohly učinit, když jej jako důkaz neprovedly. Na podporu svého tvrzení žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2016, č. j. 7 As 27/2016-31.
6. Závěrem žalobce uvedl, že nesouhlasí se zveřejněním rozhodnutí v jeho věci na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu způsobem, aby v něm bylo uvedeno jeho jméno, příjmení nebo iniciály, rovněž tak jméno, příjmení, iniciály či sídlo právního zástupce žalobce, a to s odkazem na právo na ochranu soukromí a právo na informační sebeurčení. Žalobce a jeho právní zástupce se rovněž dovolávali práva být zapomenuti a navrhli, aby na jejich žádost bylo aplikováno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a uvedl, že sdělení o oprávněné úřední osobě doručil do datové schránky zmocněnce žalobce dne 1. 3. 2020 v 8:49:18 hodin a napadené rozhodnutí v 8:49:16 hodin. Obě písemnosti si zmocněnec žalobce převzal dne 12. 3. 2020 v 23:39:57 hodin. Žalobce tedy nebyl krácen na svých procesních právech, neboť sdělení o oprávněné úřední osobě mu bylo doručeno ve stejný den, kdy bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, přičemž uvedené pochybení nedosahuje intenzity způsobující nezákonnost napadeného rozhodnutí. Doplnil, že žalobce mohl námitku podjatosti uplatnit i po převzetí napadeného rozhodnutí, popřípadě i u zdejšího soudu. Žalovaný dále konstatoval, že oprávněnou úřední osobou dle § 15 odst. 4 správního řádu a v souladu s čl. 10 bod 2. 8. a 3. 3. Organizačního řádu Krajského úřadu Ústeckého kraje je vždy JUDr. Mgr. S. K., vedoucí oddělení dopravně správních agend, držitel negativního lustračního osvědčení, který ze své pozice podepisuje všechna rozhodnutí a dále je vždy určena další oprávněná úřední osoba, v tomto případě J. P., která rozhodnutí ve věci vyhotovila.
8. Dále žalovaný sdělil, že již městský úřad v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že je nemožné jen ze snímku na výstupu z rychloměru jednoznačně spočítat úhel nastavení radarové hlavičky, když přesnost GPS ovlivňuje řada proměnných. Podotkl, že správné ustavení rychloměru lze s určitostí poznat z pozice měřeného vozidla na snímku z výstupu rychloměru za pomoci pozice radarového svazku, přičemž při měření rychlosti v daném případě bylo postupováno správně. Dodal, že grafická analýza s ilustračním obrázkem s metodikou výpočtu úhlu žalobce obsahuje toliko teoretické údaje o odklonech os rychloměru, přičemž z ní nejsou patrné zdroje, na nichž žalobce svou analýzu založil, a proto se žalovaný tímto důkazem nezabýval. Žalovaný podotkl, že geometrické analýzy a matematické výpočty přestupců nejsou přesné a nemohou prokazovat úhel měření, k čemuž poukázal na závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33, a ze dne 3. 7. 2018, č. j. 7 As 150/2018-36, a rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 11. 2018, č. j. 33 A 16/2017-38. Žalovaný zdůraznil, že pro Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet ze záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru, k čemuž poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, a ze dne 19. 8. 2016, č. j. 6 As 144/2016-36. Žalovaný pokračoval, že v posuzovaném případě je z fotografie na výstupu rychloměru zřejmé, o jaké vozidlo se jednalo s jednoznačně čitelnou registrační značkou, a současně při zachycení snímku nebyla mezi rychloměrem a měřeným vozidlem žádná překážka, a tudíž neměl žalovaný žádný důvod pochybnosti o kvalitě a objektivitě měření. Dále žalovaný konstatoval, že pokud by nebyl při měření rychlosti dodržen návod k obsluze rychloměru, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k zobrazení výsledku měření na displeji rychloměru, ani k jeho uložení, k čemuž poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2017, č. j. 6 As 164/2017-39.

9. K namítanému opomenutí navrženého důkazu vyjádřením Českého metrologického institutu, žalovaný uvedl, že předmětné vyjádření toliko na dotaz žalobce konstatovalo, že žádný rychloměr nehlídá za jeho obsluhu dodržování návodu k obsluze. Naproti tomu citovaná judikatura dovodila, že pokud by došlo k chybnému změření rychlosti, k zobrazení výsledku takového měření by na rychloměru vůbec nedošlo, a proto žalovaný uvedenému vyjádření nepřikládal žádnou váhu. Žalovaný poukázal na závěry rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 8. 2019, č. j. 75 A 23/2017-36, stran posuzování přezkoumatelnosti prvostupňového a napadeného rozhodnutí a na skutečnost, že není třeba vypořádávat každou jednotlivou odvolací námitku žalobce zvlášť s ohledem na zachování přehlednosti a srozumitelnosti rozhodnutí.
10. K žalobní námitce, že v řízení nebyl návod k obsluze rychloměru proveden jako důkaz, žalovaný sdělil, že neakceptoval daný uvedený důkazní návrh, jelikož na základě nashromážděných důkazů měl žalovaný jasnou představu o průběhu celého skutkového děje, z něhož bez důvodných pochybností vyplynulo, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 22 km/h.

Posouzení věci soudem

11. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s.
12. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
13. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 16. 5. 2019 bylo městskému úřadu Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, územní odbor Litoměřice, dopravní inspektorát, doručeno oznámení o dopravním Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

přestupku žalobce, jehož se měl žalobce dopustit dne 8. 5. 2019 v 10:44 hodin v obci Vědomice na silnici č. II/240 v ulici Na Zavadilce u č. p. 86, v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h, jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda, registrační značky X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 22 km/h, neboť mu byla silničním radarovým rychloměrem RAMER 10C naměřena rychlost jízdy 75 km/h, po odečtení tolerance radaru ± 3 km/h tedy 72 km/h. Spolu s tímto oznámením byl městskému úřadu doručen i úřední záznam o přestupku, výpis z evidence obyvatel a řidičů ve vztahu k žalobci, CD s videozáznamem žalobce z místa přestupku, výstup z rychloměru, ověřovací list k použitému rychloměru a fotografie z místa přestupku.

14. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že dne 27. 5. 2019 městský úřad vydal ve věci příkaz, proti němuž žalobce podal odpor. Dne 19. 8. 2019 se konalo ústní jednání, jehož se zúčastnil toliko zmocněnec žalobce. Následně městský úřad vydal dne 2. 9. 2019 prvostupňové rozhodnutí, proti němuž žalobce podal blanketní odvolání, v němž současně požádal o sdělení oprávněné úřední osoby, která bude o odvolání rozhodovat pro případné uplatnění námítky podjatosti. Následně své odvolání žalobce na výzvu žalovaného doplnil o žalobní námítky. Nato vydal žalovaný napadené rozhodnutí, které bylo dodáno do datové schránky zmocněnce žalobce dne 11. 3. 2020 v čase 8:49:16 hodin a sdělení o oprávněné úřední osobě bylo do datové schránky zmocněnce žalobce dodáno dne 11. 3. 2020 v 8:49:18 hodin.
15. Dle § 14 odst. 3 správního řádu může účastník řízení namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení (dále jen "představený").
16. Dle § 15 odst. 4 správního řádu o tom, kdo je v dané věci oprávněnou úřední osobou, se provede záznam do spisu a správní orgán o tom účastníka řízení na požádání informuje. Oprávněná úřední osoba na požádání účastníka řízení sdělí své jméno, příjmení, služební nebo obdobné označení a ve kterém organizačním útvaru správního orgánu je zařazena.
17. Ve světle citovaných ustanovení správního řádu soud konstatuje, že správní orgán je povinen účastníka řízení na požádání zpravit o tom, kdo je oprávněnou úřední osobou v jeho věci, přičemž je třeba mít na zřeteli, že taková informace má pro účastníka správního řízení význam především v návaznosti na případné vznesení námítky podjatosti dané úřední osoby. Tudíž je nutné účastníka řízení na požádání vyrozumět o oprávněné úřední osobě v jeho věci v dostatečném časovém předstihu před vydáním meritorního rozhodnutí, tak aby měl účastník správního řízení reálnou možnost případnou námitku podjatosti oprávněné úřední osoby vznést před vydáním rozhodnutí v jeho věci.
18. V posuzovaném případě požádal žalobce žalovaného o sdělení oprávněné úřední osoby, která bude rozhodovat o jeho odvolání, již v blanketním odvolání. Načež žalovaný vydal napadené rozhodnutí, které bylo dodáno do datové schránky zmocněnce žalobce dne 11. 3. 2020 v čase 8:49:16 hodin, přičemž sdělení o oprávněné úřední osobě bylo do datové schránky zmocněnce žalobce dodáno až dne 11. 3. 2020 v 8:49:18 hodin, tedy dvě vteřiny po dodání napadeného rozhodnutí. Žalovaný svým postupem účelově znemožnil žalobci podat včasnou námitku podjatosti a popřel tak smysl a význam institutu sdělení oprávněné úřední osoby, jelikož žalobci sdělil totožnost oprávněné úřední osoby až poté, co oprávněná úřední osoba vydala napadené rozhodnutí, a tudíž už nemohla být z rozhodování o odvolání potenciálně vyloučena.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

19. Toto samotné pochybení by nicméně pro závěr nasvědčující nezákonnosti postupu žalovaného nestačilo. Avšak pokud žalobce následně po vydání napadeného rozhodnutí zjistil, že v jeho věci rozhodoval JUDr. Mgr. K., a v žalobě uvedl konkrétní důvod (zástupci žalobce se údajně v minulosti veřejně angažoval ve vyšetřování spolupráce JUDr. Mgr. K. s STB v souvislosti s jeho kandidaturou na veřejnou funkci na kandidátní listině KSČM), který, pokud by se prokázal, by byl skutečně způsobilý vzbudit pochybnosti o nepodjatosti oprávněné úřední osoby vůči žalobci, nabývá soudem uvedené pochybení na zásadnosti.
20. Jestliže tedy zmocněnec žalobce v odvolání výslovně žalovaného požádal o sdělení totožnosti úředníka, který bude ve věci rozhodovat, nemohl žalovaný jeho žádosti vyhovět až po vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný se dopustil zásadní vady řízení, jež mohla mít vliv na zákonnost jím vydaného rozhodnutí. Je totiž bez pochyb, že pokud se zástupce žalobce v minulosti veřejně angažoval ve vyšetřování spolupráce JUDr. Mgr. K. s STB v souvislosti s jeho kandidaturou na veřejnou funkci na kandidátní listině KSČM, není vyloučena pochybnost o objektivnosti rozhodování jmenovaného úředníka v důsledku této okolnosti. Posuzovat relevantnost námitky podjatosti však soudu v tomto řízení nepřísluší, neboť žalobci nebylo dosud umožněno ji zákonem předpokládaným způsobem vznést v rámci správního řízení, kde by se s ní musel žalovaný postupem dle § 14 správního řádu vypořádat (teprve poté by mohla být uplatněna jako žalobní námitka, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2017, č. j. 4 As 205/2017-21).
21. Na tomto místě je nutné poznamenat, že na nesprávnost obdobné praxe žalovaného již v minulosti poukázal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 11. 2017, č. j. 4 As 205/2017-21. I v této kauze došlo k tomu, že účastník řízení nebyl přes svou žádost seznámen s informací, kdo je v daném případě oprávněnou úřední osobou. Žalovanému tedy již od konce roku 2017 musí být známo, že opominutí žádosti o sdělení oprávněné úřední osoby může být za určitých okolností důvodem ke zrušení jeho rozhodnutí, přičemž vyřízení žádosti po vydání meritorního rozhodnutí je ve svém důsledku stejné jako úplné opomenutí žádosti. Přesto žalovaný nepřikročil ke změně své praxe a nezamezil opakovanému postupu v rozporu se zákonem. V případě posuzovaném soudem se stejně jako ve výše citovaném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jednalo o oprávněnou úřední osobu JUDr. Mgr. S. K. Ve výše uvedených skutečnostech by tak bylo možné spatřovat určité znaky svévolnosti v postupu žalovaného. I k této skutečnosti tedy při posuzování závažnosti porušení zákona ze strany žalovaného za situace, kdy žalobce v žalobě vznesl námitku podjatosti a uvedl i důvody podjatosti, které nebylo možné na první pohled považovat za zcela irelevantní, soud přihlédl.
22. K závěrečnému nesouhlasu ohledně zveřejňování a anonymizace osobních údajů žalobce a jeho právního zástupce soud konstatuje, že tento není v nyní projednávané věci relevantní a soud se jím nikterak nezabýval, avšak k této problematice již existuje judikatura, srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35.
23. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. V něm bude dle § 78 odst. 5 s. ř. s. žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětnou vadou řízení bylo stiženo toliko napadené rozhodnutí, soud nezrušil prvostupňové rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

24. Jelikož soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro shora vytčenou vadu řízení, která předcházela vydání napadeného rozhodnutí, považoval za předčasné, aby se soud zabýval dalšími žalobními námitkami týkajícími se napadeného rozhodnutí samotného.
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má proti žalovanému právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení ve výši 9 800 Kč, jež sestávají dle údajů založených v soudním spise ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a z nákladů zastoupení advokátem, a to v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Náklady zastoupení advokátem jsou tvořeny odměnou 6 200 Kč za dva úkony právní služby po 3 100 Kč – převzetí a přípravu zastoupení a seps žaloby [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu] a paušální náhradou hotových výdajů 600 Kč, představující 300 Kč za každý z těchto dvou úkonů (§ 13 odst. 4).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 14. února 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)